

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. - P. K. O. Nr. 151.100.

200 M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie **Mk 5000**, z odnosz. do domu **Mk 5500**. Zamiejscowa **Mk 5500**. Zagranicą **Mk 3000**.

Ogłoszenia: Wiersz milimetrowy w zwykłych ogłoszeniach **Mk 250**. — Układ tabelaryczny **Mk 500**. — Drobne od wyrazu **Mk 100** — Matrymonialne i korespondencja pryw. **Mk. 200**. — Nadane **Mk 600**. — Komunikaty po kronice **Mk 800**. — Głosy publ. i dział ekonom. **Mk 900**. — Na 1. stronie **Mk 1200**. — Ogłoszenia zagran. 50% drożej. Ogłoszenia w dniu świątecznym i niedziele o 25% drożej. Załączniki przyjmuje się wedle umowy. Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do Adm. „Gonca Krakowskiego”. Komunikatów przesłanych Redakcji uwzględniać się nie będzie.

Nr. 6. — Rok VI.

Kraków, środa 31 stycznia 1923 r.

Red. naczelny KRZYWY ANTONI

Amerykę niepokoi sytuacja w Europie.

Waszyngton. (PAT). Republikański członek Izby reprezentantów Halmer, wniósł rezolucję, w której wzywa prezydenta Hardinga, aby z powodu niepokojącej sytuacji w Europie zwołał ogólną konferencję pokojową. W

rezolucji jest powiedziane, że jakkolwiek naród amerykański nie ma wcale ochoty uczestniczenia w wojnie, to jednak Stany Zjednoczone z konieczności musiałyby się wnieść w konflikt, grożący Europie.

Na jakich zasadach oparte są nowe podatki.

Warszawa. (AW). Minister skarbu przedłożył już Sejmowi projekt podatków: gruntowego, budynkowego i dochodowego. Podatek gruntowy oparty jest na zasadzie oceny korczyta, podatek budynkowy oparty będzie na

podniesieniu około 100-krotnym stawki obecnej. Podatek dochodowy oparty będzie na nowych zasadach. Podatek ten zacznie się od dochodu najmniej 2 milionów rocznie, obciążający wtedy podatnika do wysokości 2%.

P. Prezydent Rzeczypospolitej odmówił ułaskawienia Niewiadomskiego.

Egzekucja ma nastąpić jutro.

Warszawa. (Tel. od naszego koresp.). Pan Prezydent Wojciechowski nie skorzystał z prawa łaski i odesłał dziś akta sprawy Niewiadomskiego celem wykonania wyroku. Decyzja ta jest niespodzianką dla wszystkich. Jeszcze dziś w południe rozmawiał z jednym z b. ministrów sprawiedliwości, który twierdził, że ułaskawienie Niewiadomskiego nastąpi. Dzisiejsza „Gazeta Poranna” podaje wiadomość o mającym nastąpić ułaskawieniu.

P. Min. Makowski, który w sobotę referował p. Prezydentowi sprawę Niewiadomskiego zaprzecza wiadomościom, jakoby miał przemawiać przeciwko ułaskawieniu Niewiadomskiego. P. min. Makowski cały swój godzinny referat utrzymywał w tonie obiektywnym, powstrzymując się całkowicie od inspirowania p. Prezydentowi tej czy innej decyzji. Egzekucja ma nastąpić jutro.

Warszawa. (AW). Dziś w południe p. Prezydent Rzeczypospolitej przesłał w zapieczętowanej kopercie Ministerstwu Sprawiedliwości akta sądowe w sprawie Niewiadomskiego. Na stronicy 92 aktu Prezydent własnoręcznie nakreślił rezolucję. „Ani w sumieniu, ani

w aktach nie znajduję motywów dla zmiany wyroku sądowego”. W ten sposób wyrok śmierci uprawomocnił się ostatecznie. Skazany ma podobno być przewieziony z więzienia mokotowskiego do cytadeli.

Postęp a wsteczność.

Postęp narodowy głosi harmonję społeczną. — Wsteczność lewicowe dzieli ludzi na stany.

Warszawa w styczniu.

Im bardziej wietrzeje nastrojowy zapach i smak tych wyrazów, tem uparciej i natrętywiej używa się ich w walce politycznej, w nadziei, że sugestia dźwięku, nawyczka frazesu i lenistwo myślenia zastąpią treść, która dawno uleciała.

Walka nowożytna rozgrywa się między nacjonalizmem, a klasowością. Któryż z tych dwu kierunków jest postępowy, a który wsteczny czyli reakcyjny

Ostatnia wojna światowa była pierwszą wojną nacjonalizmu przeciw imperjalizmowi. Nacjonalizm zwyciężył, ale nie wypowiedział jeszcze swego ostatniego słowa: on tylko zdo-

był sobie równouprawnienie między wielu innymi zasadami, na których opiera się prawo międzynarodowe. Tylko zwycięstwu tej nowej najnowszej zasady, zawdzięcza Polska swoją niepodległość i zjednoczenie.

Klasowość jest tymczasem pojęciem starym jak świat. Klasowem jest społeczeństwo brahmańskie, klasowem było państwo Egiptu i Hebrów. Klasowem stary Rzym, klasowa cała Europa aż do ostatnich dni.

Dzisiejsza więc walka jest walką klasowej przestarzałej reakcji przeciw postępowi i nowożytności.

Tyle z punktu widzenia historii, a co do treści?

Klasowość widzi tylko stany, mające sprzeczne interesy i zwalczające się wzajemnie bez pardonu. Celem walki jest zaś zaplanowanie jednej klasy nad drugą czy drugiem. Takie pojmowanie zadań państwa czy narodów jest stare, że mu początków wynaleźć nie można. W Rzymie panowała klasa patrycjuszów, dorobki plebejusze nie zdobyli równouprawnienia. Potem przyszło panowanie bogaczy nad biedakami, czyli rządy optymatów, którym kres położyła rewolucja Grakchów i Marjuszów. — W końcu panowanie wolnych nad niewolnikami zostało złamane przez chrześcijaństwo.

W średnich wiekach mamy klasy, zorganizowane w solidarną wyłączoneść. Ekskluzywna szlachta panuje nad ekskluzywnym mieszczaństwem i chłopami. Tę ekskluzywność głoszą nam dzisiaj pod postacią solidarności klasowej, jako nowość i ekstrakt postępu.

Cały wiek XIX jest wiekiem walk przeciw klasowości i przeciw panowaniu jednej kasty nad drugą. Przez szereg rewolucji zniesiono panowanie szlachty nad chłopami, odebrano szlachcie i duchowieństwu przywileje, zniesiono wyłączoneść cechową i wprowadzono równouprawnienie wszystkich warstw. Niedarmo rewolucja francuska postawiła na czele swego ustawodawstwa prawo człowieka.

Dziś chcą nas pod fałszywym płaszczkiem postępu wtrącić z powrotem w najciemniejszą epokę średnowiecza. Dla człowieka, który zdobył już równość demokratyczną, jest rzeczą również wstrętną dyktatura szlachty czy dyktatura proletariatu — bo on chce pozostać człowiekiem, a nie popaść w niewolę. Nie tytuł i pochodzenie tyrańca jest tu kamieniem obrazy, lecz tyranizm. Wszelkie panowanie klasy nad innymi jest sprzeczne z demokracją, a więc zacofane, wsteczne, reakcyjne.

Przez równouprawnienie ludzi dokonywa się równouprawnienie warstwy. W demokracji nicma zajęć, przynoszących hańbę i odbierających człowiekowi czy grupie ludzi ich godność. Niegdyś jednak „paranie się łokciem i miarką” dyskwalifikowało szlachcica, dziś według reakcji socjalistycznej i ludowej posiadanie domu lub wyższego wykształcenia odbiera prawo do życia.

Najwyższym ideałem socjalistów i ludowców jest system brahmiński, system kast. — Nacjonalizm nie uznaje kast, nie klasyfikuje zajęć, bo według niego wszystkie zajęcia i zawody są równie chwalebne i równie dla całości potrzebne.

Wbrew brahmińskiemu systemowi nacjonalizm głosi harmonję społeczną, pomimo zawodom słabszym, doskonały rozwój społeczeństwa-narodu we własnym narodowym państwie.

Jest to zatem idea równie postępową względem średnowiecza, jak chrześcijaństwo względem starożytności rzymskiej; jest to hasło nowe, materialne, bo na demokratycznym układzie społeczeństwa oparte i moralne, bo przemawiające do najszlachetniejszych stron człowieka; żądające od niego poświęcenia korzyści osobistych i stanowych dla dobra całości. Nacjonalizm demokratyczny oznacza w ludzkości nowy stopień podniesienia się jej w doskonałości. I dlatego walczą przeciw niemu apostości demokracji i zaprzacze ludu.

Posel Jan Zamorski.

Fala kryzysów gospodarczych w Europie środkowej.

Kryzys handlowy w Jugosławii.

Człeko-Słowackie stowarzyszenie eksportowe w Sarajewie zamieszcza w „Prager Presse“ następujące szczegóły o kryzysie handlowym w Jugosławii. Prawie że katastrofalny spadek dinara wywołał na jugosłowiańskim rynku nadzwyczajną panikę i to nie tylko na giełdzie, ale nawet i w kołach konsumentów. Bezpośrednim skutkiem tego była nadzwyczajna zwyżka cen, oraz zupełna stagnacja w obrotach handlowych. Tak kupcy jak i odbiorcy wstrzymują się zupełnie od zawierania

transakcji. Obecnie dało się zauważyć jeszcze jedno ciekawe zjawisko. Mianowicie nadzwyczajny brak zagranicznych dewiz, których nabycie utrudnione jest jeszcze przez akcję państwowego urzędu bankowego. Tutejsze koła handlowe obawiają się, że te trudności odbiją się dotkliwie na zdolności płatniczej wielkich hurtowników jugosłowiańskich, którzy wskutek niemożności otrzymania odpowiedniej ilości dewiz, nie są w stanie płacić swoim zagranicznym dostawcom.

W przededniu strajku generalnego na Węgrzech.

Jak donosi „Prager Presse“ z Budapesztu, zanoszą się na Węgrzech na masowy strajk. Asumptem tego dał związek przemysłowców branży żelaznej, którzy zajęli odmowne stanowisko wobec żądań robotników w sprawie podwyżki płac. Wobec tego zagrożono strejkami na razie 100 tysięcy, są jednak dane, że ruch ten rozszerzy się i na inne rodzaje przemysłu, z których pracodawcy zamie-

rzają pójść za przykładem przemysłowców z branży żelaznej. Wobec tego należy oczekiwać w najbliższym czasie wielkich strajków na Węgrzech.

Węgierscy fabrykanci przedrzy wehnianej wystosowali memorjał do rządu, w którym domagają się zupełnego zamknięcia importu tego półfabrykatu do Węgier. Według wszelkich oznak, rząd węgierski załatwi przychylnie ich postulaty.

Bezrobocie w Austrii.

Wiedeń. (G. v.). Przesilenie gospodarcze Austrii przybiera ogromne rozmiary. Z ostatnich wykazów wynika, że obecnie jest w Austrii przynajmniej 150.000 bezrobotnych. Znaczący to, że chwilowo 1/3 część rob. austriackich jest bez roboty. Najbardziej daje się to odczuć

w przemyśle metalowym i włókienniczym. Jak słychać, rząd zamierza wczesną wiosną podjąć rozmaite prace inwestycyjne, aby w ten sposób przynajmniej po części załagodzić skutki bezrobocia.

Sytuacja francusko-niemiecka zaostrożona.

Zdemolowanie fabryki i drukarni dziennika „Das Rheinland“. — Poseł francuski w niebez... — Wywiezienie prez. policji z Akwizgranu. — Zajęcie urzędu... — Obsadzenie dworców kol. — Przerwanie kabla pod Reszem. — Prez. Poincare o sytuacji. — Proklamowanie republiki nadreńskiej. — Niemcy próbują targować się.

Dzienniki donoszą z Kopenhagi: Ubiegłej nocy policja z powodu krążących pogłosek o obwołaniu republiki reńskiej zarządziła liczne środki ochrony. O północy zebrał się tłum demonstrantów przed redakcją dziennika „Das Rheinland“. Policji nie udało się zabezpieczyć dostatecznie redakcji i tłum wdarł się do budynku. W całym lokalu wybito szyby, nagromadzone zaś zapasy rotacyjnego papieru wywleczono na ulicę i rozrzucono. Dokonano również napadu na drukarnię, którą zdemolowano.

„Wiener Journal“ donosi z Monachium: Rząd bawarski oświadczył rządowi Rzeszy, że przedsięwziął wszystkie kroki, aby zapewnić dostateczną ochronę francuskiego posła w Monachium, p. Darda, obecnie jednak nie może wziąć na siebie odpowiedzialności za jego bezpieczeństwo. Nota ta została zakomunikowana rządowi francuskiemu. Na to odpowiedział rząd francuski notą wystosowaną do gabinetu niemieckiego, następującej treści: Rząd francuski przyjmuje do wiadomości notę rządu niemieckiego, nie zdaje sobie jednak sprawy, dlaczego rząd bawarski pragnie zrzucić ze siebie odpowiedzialność za bezpieczeństwo posła francuskiego w Monachium. Rząd francuski oświadcza, że w razie gdyby poseł francuski w Monachium poniósł jakiegokolwiek szkodę, rząd francuski wyciągnie z tego faktu konsekwencje.

zydenta i wywieźli o godz. 5-ej popoł. autodemem w niewiadomym kierunku.

Urząd pocztowy w Düsseldorfie został 29. bm. obsadzony przez oddział żołnierzy francuskich. Urzędnicy niemieccy i urzędniczkę zostali usunięci. Zarządzenie to zostało spowodowane uszkodzeniem kilku przewodów telegraficznych, założonych przez francuską centralę.

W ciągu dnia wczorajszego zajęli Francuzi szereg dworców kolejowych. Linia obsadzonych dworców kolej. na północy i zachodzie obszaru przemysłowego przebiega przez Lünen, Waltrot, Recklinghausen, Osterfeld-Süd, Oberhausen, Hamm, Duisburg, Hochfeld-Süd, Grossenbaum, Düsseldorf (dworzec główny) Düsseldorf-Bärenhof. Na południe nie zostały jeszcze operacje ukończone. Wczoraj popołudniu obsadzone zostało Lünen-Nord. Przerwanie kabla pod Renem.

Z Essen donoszą, że Francuzi przerwali kolo Steele pod Düsseldorfem kable prowadzący pod Renem. Prezydent rządu rozpocznie z Francuzami natychmiast rokowania celem naprawy kabla. Prezydent żąda przeprowadzenia tej naprawy przez urzędników niemieckich. Urzędnicy niemieccy zażądali opuszczenia przez Francuzów wszystkich stacji, dokonujących połączeń w komunikacji kablowej.

Prezydent ministrów Poincare przyjął wien deputowanych, wobec których oświadczył, że położenie w Zagłębiu Ruhry jest zadowalające. Dalej podkreślił prezydent poprawność

stanowiska ludności Francji wobec akcji podjętej przez rząd francuski.

Wedle „Journal des Debats“ wskazał Poincare w mowie do deputowanych na poważne wydarzenia, rozgrywających się nad granicami Francji i apelował do jednomyślności narodu francuskiego.

„Neue Freie Presse“ donosi z Londynu pod datą 27. bm.: Moguncki korespondent „Daily Express“ donosi, że wydrukowana została już odezwa proklamująca utworzenie republiki nadreńskiej. Odezwa ta nosi datę 1. lutego b. r.

„Neues Wiener Journal“ donosi, — jak twierdzi — z kół dyplomatycznych, że Niemcy, nieoficjalnie dały do zrozumienia, że zapłaciłyby 50 miliardów marek w złocie, jeżeli Francuzi opuszczą terytorjum niemieckie. Z tego samego źródła donosi pismo, że nienaturalny stan, jaki obecnie istnieje między Francją a Niemcami, nie może trwać długo. W Niemczech z każdym dniem wzrasta podniecenie i wybuch nie jest wykluczony. Naturalnie pościągłoby on za sobą nowe represje francuskie i mógłby nawet doprowadzić do wypowiedzenia wojny Niemcom.

Zawikłania w połudn. Europie — wykluczone.

Wiedeń. (PAT.). „Neue Freie Presse“ donosi z Bukaresztu: Wiadomości o koncentracji wojsk rumuńskich nad granicą besarabską są przesadzone, tembardziej, że na tej granicy już od dłuższego czasu wprowadzono rządy wojskowe pod postacią wzmocnionej ochrony. Stan taki musi być utrzymany tak długo, dopóki nie dojdzie do porozumienia między Rosją a Rumunją w kwestji besarabskiej. W kołach besarabskich słychać, że między Rosją a Rumunją zostały wdrożone rokowania, mające na celu przywrócenie normalnych stosunków między obu krajami. Informator „Neue Freie Presse“ dodaje, że jakkolwiek nie można się optymistycznie zapatrywać na położenie w południowej Europie, to jednak położenie jest tego rodzaju, że wykluczone są wszelkie zawikłania wojenne.

Jednolity ekwipunek armji Małej Ententy

wykonany będzie w fabrykach czeskich Praga. (Tel. wł.) „Venkow“ donosi, że w kołach Małej Ententy istnieje zamiar jednolitego wyekwipowania armji Czechosłowacji, Rumuni i Jugosławii, skutkiem czego wzmożłoby się, zdaniem „Venkova“ bezpieczeństwo i porządek w Europie. Jeszcze przed końcem całego ekwipunku Małej Ententy, który będzie wykonywany w fabrykach Czechosłowacji, uzyska Jugosławia pomoc w materjałach wojennym od Czechosłowacji.

Zydzi opuszczają Monachium.

Socjalista niemiecki Hittler wzywa do ostrej walki z żydami.

Wiedeń. (AW.) Z Monachium donoszą, że wczoraj odbyło się tu uroczyste poświęcenie sztandaru bojówek narodowo-socjalistycznych, połączone z wielką rewją tych oddziałów. Cała uroczystość miała charakter wybitnie wojskowy. Przemawiał przywódca narodowo-socjalistyczny Hittler, który wygłosił mowę antysemicką i wzywał zgromadzonych do ostrej walki z żydami. Potem urządzono kilka pochodów przez miasto. Spokój nigdzie nie został zakłócony.

Wskutek pogroźek stronnictw narodowo-socjalistycznych, bardzo wielu żydów opuszcza Monachium.

Reklama dźwignią przemysłu.

Sejm litewski polecił rządowi połączyć Kłajpedę z Litwą.

Organizacje protestują przeciw najazdowi band litewskich i oczekują wypędzenia ich przez władze sojusznicze.

(PAT.) Dzienniki gdańskie donoszą z Kowna: Sejm litewski wysłuchał na nadzwyczajnym posiedzeniu sprawozdania prezydenta min. i ministra spraw zagranicznych Galwanaszkasa w sprawie Kłajpedy i uchwalił rezolucję, w której poleca rządowi poczynienie wszelkich zarządzeń mających na celu złączenie Kłajpedy z Litwą z zachowaniem daleko idącej autonomii.

Kowno. Dziennik „Laisve“ donosi: Przedstawicielstwo litewskie w Kłajpedzie rozpoczęło w dniu 25 bm. wydawanie pozwoleń mieszkańcom obszaru Kłajpedy na przekroczenie granicy kłajpedzko-litewskiej. Oplata za takie pozwolenie na przeciąg jednego miesiąca wynosi 500 marek.

Królewiec. Prasa tutejsza donosi, że na posiedzeniu komitetu obrony Kłajpedy, mającego siedzibę w Heydekrug powzięto jedomyślnie uchwałę w sprawie przyłączenia terytorium Kłajpedy do Litwy z zachowaniem pełnej autonomii Kłajpedy w dziedzinie podatków pośrednich i bezpośrednich, samorządu kulturalnego, religijnego itd. Połączenie Kłajpedy z Litwą wymagane jest w tej uchwale w najbliższym czasie. Na tem samym posiedzeniu uchwalono utworzyć w Kłajpedzie w najbliższym czasie nową radę stanu, złożoną z przedstawicieli wszystkich ugrupowań społecznych. Nowa rada stanu składać się ma z 16 rolników, 7 robotników, 4 kupców, 2 właścicieli nieruchomości, 1 urzędnika. Organizacja kupiecka, Iz-

ba handlowa i rolnicza, związek zawodowy, oraz organizacje urzędników odinowały przedstawienia swoich kandydatów do rady stanu.

Niemieckie organizacje w Kłajpedzie uchwaliły następującą rezolucję, która została doręczona wysokiemu komisarzowi Petisne: Podpisane organizacje protestują przeciw pogwałceniu terytorium Kłajpedy przez zbrojne bandy, przybyłe z Litwy. Obecny stan jest dla ludności Kłajpedy nie do wytrzymania. Fakt, że do tej pory zachowywała ona zimną krew i spokój należy zawdzięczać tylko rozsądkowi bezbronnej ludności, która wierzy w przyrzeczenia wysokiego komisarza i do tej pory oczekuje obrony ze strony sojuszników. Obecny rząd w Kłajpedzie, który zagarnął zbrojną ręką władzę w kraju naruszył autorytet władz sojuszniczych i nie może być uznany za rząd prawowity. Ludność Kłajpedy oczekuje, że władze sojusznicze przywrócą stan prawny i domaga się natychmiastowego usunięcia uzbrojonych band litewskich, rozwiązania tak zwanej armii kłajpedzkiej, zaprowadzenia pełnej swobody osobistej, wolności zgromadzeń, wolności prasy, wreszcie obrony przeciwko samowolnym aresztowaniom i wydalaniom ze względów politycznych. Uchwałę podpisali Izba handlowa, Zjednoczenie rybackie, Związek pracodawców rolnych, Związek pracodawców przemysłu, handlu i rzemiosła, Zjednoczenie zwolenników wolnego miasta Kłajpedy, Niemiecko-litewski związek ojczysty, oraz powiaty, połąski i heydekrugski.

Turcy chcą zerwać konferencję lozańską.

Wiedeń. (AW.). Z Lozanny donoszą: W kołach konferencji przeważa obecnie przekonanie, że Turcy za wszelką cenę chcą doprowadzić do zerwania konferencji. Sądzą, że dalsze rokowania będą bezowocne.

Wiedeń. (G. v.). Rząd czechosłowacki ponowił wobec rządu austriackiego swoją propozycję zakupu gmachu byłego Ministerstwa spraw zewnętrznych, który był kiedyś

Czesi wykupują Wiedeń.

Wiedeń. (G. v.). Rząd czechosłowacki ponowił wobec rządu austriackiego swoją propozycję zakupu gmachu byłego Ministerstwa spraw zewnętrznych, który był kiedyś

czeską kancelariją państwową. Rząd czeski oferował za ten budynek 6 milionów koron czeskich.

Co się dzieje na Słowaczczyźnie.

Węgierska irredenta organizuje rzekomo zamach. Czesi chcą bliżej poznać swoje ziemie. Akeja posła Hlinki.

Praga. (AW.). „Prager Presse“ streszcza „Slov. Polityka“ artykuł pod tytułem „Węgierska irredenta na Słowaczczyźnie“, w którym twierdzi, że pociągami pospiesznymi, łączącymi Budapeszt z Warszawą, przewozi się ustawicznie całe masy druków, broszur i widokówek, zawierających propagandę „Budzących się Węgier“. Siewcami irredenty, jak pisze wspomniany dziennik, mają być węgierscy właściciele dóbr, którzy pracują nad zorganizowaniem zamachu. Artykuł kończy się wezwaniem do energicznego położenia tamy wysiłkom przewrotowców.

Praga. (AW.). Na skutek starań senatora Kłofaca, powstać ma niebawem Tow. Przyjaciół Rusi Karpackiej, którego zadaniem będzie szerzenie propagandy dla bliższego poznania tej ziemi, jak niemniej zbliżenia się do

ludu ruskiego i praca nad jego ekonomicznym i kulturalnym rozwojem. Członkami Towarzystwa mogą być także korporacje, towarzystwa i gminy.

Praga. (AW.). Akeja słowackiego posła Dr. Hlinki wywołuje już od dłuższego czasu ostrą krytykę prasy czeskiej, która stara się ją przedstawić w świetle madziarskiej polityki Dra Hlinki. Godnem uwagi pod tym względem jest stanowisko organu czeskiego ministra spraw zagranicznych Dra Benesa, który tak określa działalność Dr. Hlinki: „Każdy wykształcony polityk nie może nic innego zobaczyć w separatyzmie słowackiego działacza, jak resztki madziarizmu. Dzisiaj jest już jasnym, że niema wielkiej różnicy między dżalektami obu części czeskosłowackiego państwa.“

Pośrednictwo Rządu w strajku bielskim.

Wyjazd delegata Ministerstwa pracy.

Warszawa. (Tel. od nasz. kor.). Jutro wyjeżdża do Bielska delegat Ministerstwa pracy celem podjęcia pośrednictwa między przemysłowcami i robotnikami w Bielsku. Rokowania między nimi nie doszły do skutku ponieważ związki klasowe nie chcą zawierać wspólnej umowy ze związkami polskimi i chrześcijańskimi, przemysłowcy zaś chcą podpisać jedną wspólną umowę.

Dlaczego gen. Sikorski wystąpił przeciw żydom.

Zargonowy „Jud“ podaje, że o ekspozycji preinjera, gen. Sikorskiego w Sejmie krąży pogłoski, iż nie zawierało ono początkowo nie przeciw żydom. Dopiero gdy je przeczytał poseł Witos, domagał się wstawienia ustępu przeciw żydom, oświadczając, że jego stronnictwo głosowałoby za rządem tylko pod tym warunkiem.

Projekty finansowe ministra Grabskiego.

Warszawa. (AW.). „Kurjer Warszawski“ zamieszcza wywiad swojego przedstawiciela z ministrem skarbu Grabskim. Minister Grabski oświadczył, że uchwały konferencji skarbowej bierze za punkt wyjścia dla dalszego planu nacji skarbowej, ale oczywiście nie wszystkie. Uchwały konferencji byłych ministrów zawierają dużo podstaw, ale gdy w zakresie skarbowości są wystarczające, to w zakresie walutowym nie zadawalniają bynajmniej. Zdaniem ministra Grabskiego podatki gruntowe nie mogą być niższe, aniżeli były przed wojną europejską, drobny rolnik będzie płacił mniej, większy więcej, podatki płacone przez inteligencję zarobkującą są dzisiaj nie proporcjonalnie wysokie w stosunku do podatków gruntowych, ale krzywda ta będzie naprawiona, co jednak będzie możliwe dopiero przy zastosowaniu stałych mierników podatkowych. Praktyka pokazała już wszędzie, że podniesienie podatków wstrzymuje spadek waluty, wówczas nie będzie tylu lokować gotowizny w walutach obcych, co dzisiaj stało się chorobą nagminną. Trzeba jednak wziąć pod uwagę to, że samymi podatkami nie zdoła się naprawić waluty, koniecznym wtedy staje się dążenie do podniesienia dochodowości wszystkich przedsiębiorstw państwowych, jak tytoń, spirytus, cła i koleje. Zapytany o środki przeciwko wywozowi żywności za granicę, minister odpowiedział: Przedewszystkiem uznano zboże i mięso za artykuły, których nie będzie można wywozić z kraju przez czas dłuższy, dopóki ceny na rynku wewnętrznym nie wykażą znacznego spadku, dopóki żywność nie będzie znacznie tańsza od innych produktów, dopóki wreszcie nie będziemy mieli jej pod dostatkiem. Doroczny urodzaj nie pozwala na wywóz zboża, a tem mniej na jego przemykanie tak łatwe wskutek suchej granicy Rzeczypospolitej. Jedynym środkiem przeciwko podnoszeniu się cen zboża jest jego magazynowanie i to w przyszłości będzie skuteczniejsze. Nastroje pesymistyczne, których u nas tak wiele, są nieusprawiedliwione, należy się tylko uzbroić w cierpliwość. Popatrzmy na to, co się dzieje z walutą w Berlinie, nareszcie marka niemiecka zaczyna równać się z naszą, co świadczy, że odpręgliśmy się nareszcie od waluty niemieckiej, nadto wprowadzenie marki polskiej na G. Śląsku, jako jedyne go środka płatniczego, uwolni nas w zupełności od zależności od marki niemieckiej.

Czas odnowić prenumeratę.

Polskość Górnego Śląska zagrożona.

Akcja Tow. Szk. Lud. — Ferment wśród ludności. — Traktat wersalski narzędziem przeciw Polakom w ręku Niemców. — Ludność polska za szkołami niemieckimi. — Trudna natychmiastowej pomocy!

(a) W związku z akcją oświatową, jaką od niedawnego czasu prowadzi Towarzystwo Szkół Ludowej na Górnym Śląsku, zwróciliśmy się do kierownika Biura Zarządu Głównego T. S. L. p. dr. Wysockiego, który jest równocześnie głównym kierownikiem tej akcji. Dr. W. udzielił nam w tej sprawie wyjaśnień:

— W jakim kierunku idzie praca TSL. na G. Śląsku?

— W tej chwili ujęliśmy ją — mówił dr. Wysocki — w trzy zasadnicze akcje: przedszkolną, a więc organizacja fröebliówek, szkółek dziecięcych, ogródków itd. Tu obejmujemy przedewszystkiem sferę robotniczą. Dzieci robotników są pozbawione zupełnie opieki, gdyż coby rodzice pracują zwykle przez cały dzień we fabrykach. O ważności tego zakresu akcji mówić nie trzeba. Drugą sprawą to akcja szkolna.

Szkolnictwo polskie na G. Śląsku stoi w przededniu ogromnego niebezpieczeństwa. Musi Pan na tę sprawę położyć nacisk w sprawozdaniu — podkreślił dr. W. — że może się zdarzyć już niezadługo, iż na polskim G. Śląsku nie będzie polskich szkół. Za jakiś czas ma wejść w życie traktat o szkołach dla mniejszości narodowych, t. j. Niemców. Wiedziałem tam petycje, które mniejszości mają wносить, petycje o szkoły niemieckie podpisywane wyłącznie niemal przez Polaków z tych miejscowości, w których podczas plebiscytu nie padł za Niemcami ani jeden głos. Stan jest bardzo groźny. Ferment wśród ludności wywołuje ciągły spadek marki niemieckiej, a z nią polskiej. Ludność niecierpliwi się i narzeka. Nastrój taki staje się doskonałym narzędziem w ręku niemieckim. I w tym dziale T. S. L. wyteży wszystkie siły, aby pomóc G. Śląskowi. Szkoły niemieckie są zaopatrzone we wszystko: książki, przybory, obrazki — młodzież dostaje pomoc zupełnie bezpłatną w formie zeszytów, ołówków. W szkołach polskich panuje stan wręcz odmienny. Brak jest najbardziej prymitywnych rzeczy. W wielu szkołach niema tercjanów, którzyby zamieśli budynki. Nauczyciel musi tam być wszystkim. T. S. L. w tym kierunku rzuca masę pieniędzy i stara się te luki wypełnić. Z drugiej strony prowadzimy agitację wśród ludności, aby nie zniechęcała się obecnym stanem. Tłumaczymy, że nie wolno Polakom podpisywać petycji o niemieckie szkoły. Tutaj znowu nie szczędzi T. S. L. funduszy na bezpłatne biblioteki, książki, broszury itd. Agitacja odnosi powoli skutek.

Trzeci wreszcie dział naszej pracy — to kursa dla nauczycieli górnośląskich; chodzi o ujednostajnienie tzw. akcji pozaszkolnej, agitacji polskiej i t. p.

— Kto wzywał TSL. do współpracy? — Przedewszystkiem miejscowe nauczycielstwo rekrutujące się z Małopolski.

— Z jakim przyjęciem spotyka się TSL. na Górnym Śląsku?

Należy odróżnić nastroje u dwu czynników oficjalnych tj. sfer kierowniczych, miejscowych kierowników różnych towarzystw itd., które odnoszą się do nas bardzo nieprzychylnie, a w każdym razie zimno i obojętnie. Mielimy wiele trudności do przełamania z żywiołem z Poznańskiego. Dziś utrzymujemy z nim stosunki. Drugi czynnik, to masy robotnicze. Te polykają poprostu każdą książkę, którą im oddajemy, każdy odczyt, który do nich wygłosimy. Większej życzliwości, jakiej właśnie od robotników górnośląskich doznajemy, wyobrazić sobie nie można.

Obecnie idzie już wszystko ku lepszemu. W tzw. „Zespoleniu Towarzystw polskich“, które grupuje wszystkie organizacje polskie, działające na G. Śląsku, zyskało TSL. zupełnie równe prawa z innymi. Oświadczyliśmy wyraźnie, przy omawianiu rozdziału pieniędzy potrzebnych Towarzystwu do akcji, że T. S. L. nie chce niczego z G. Śląska brać, ale pragnie

tylko mu wiele dawać. To zyskało nam dużą sympatię.

— A jaki jest stosunek partii politycznych?

Jak najlepszy. Jeżeli chodzi o wpływy w akcji na G. Śląsku miejscowych towarzystw — to walka wrota. Ale wobec towarzystw oświatowych z innych dzielnic — kt nie występuje przeciw nam wrogo. I PPS. NPR. i partje narodowe idą nam na każdym kroku na rękę.

— A Niemcy?

Zachowują się wobec naszej akcji jak najlojalniej. Nie mamy żadnego powodu na nich narzekać.

— W jaki sposób zamierza TSL. pracować na G. Śląsku?

W ten sam, co i w Małopolsce. Mamy już obecnie 8 czynnych kół TSL.-owych. W katowicach i w Mysłowicach znajdują się nasi delegaci, a mianowicie: dyr. Woynarowski, dawny inspektor szkół polskich pod zaborem czecho-słowackim, oraz dr. Surówka. Obaj stanowią tymczasowe władze naczelne TSL. na G. Śląsku.

— Czy polityka oświatowa TSL. skieruje się teraz wyłącznie na kresy zachodnie?

Zupełnie nie. Owszem równie wyteżoną akcję prowadzimy przez sekcję wschodnią TSL. we Lwowie, w Małopolsce Wsch. na Wołyniu i wogóle na kresach wschodnich. Zachód objął Zarząd Główny TSL. w Krakowie.

— Czy na przeszkodzie rozwoju akcji nie stoi brak funduszy?

Owszem. Społeczeństwo, jak dotąd, wspiera nas mało. Do Rządu jeszcze nie zwracaliśmy się o pomoc. Idziemy własnymi siłami. A trzeba nam milionów. Te znaleźć się muszą, bo jeżeli zaniedbamy tę sprawę — kończył Dr W. — to zdobytą z takim krwawym trudem ziemia górnośląska — stanie się terenem najróżniejszych niespodzianek dla społeczeństwa polskiego — a groźnych niebezpieczeństw dla państwa polskiego. Trzeba spieszyć z pomocą naszym Braciom Górnośląskim natychmiast.

Okradanie skarbu polskiego.

Skutki zmówień rządowych w Niemczech Na jednej tylko „dostawie“ skarb państwa stracił przeszło milion mk.

Jakie są skutki posługiwania się przy dostawach rządowych elementami niepolскими — najlepiej dowodzi fakt poniższy:

Przedstawiciel głównego urzędu zaopatrywania armii, Teodor Jakobson (zdaje się Niemiec Red.) (Marszałkowska 32) otrzymał polecenie nabywania w Berlinie uprząży i siodeł.

Jakobson tak się dobrze wywiązał z zadania, że wszystko musiano przyprowadzać do stanu używalnego, uprzęż i siodła bowiem szyte były niemi papierowymi, oraz nie według wzoru.

A zamówienie było poważne, bo na 2 tysiące siodeł i na 2 tysiące uprząży dla celów wojennych. To też straty wyniosły milion osiemset 40 tysięcy 258 Mk.

Prokurator sądu okręgowego w Warszawie polecił urzędowi śledczemu przeprowadzić w tej sprawie dochodzenie, ale J. twierdzi, że transportu tego sam nie odbierał, ponieważ często wyjeżdżał zagranicę, w sprawach zakupu broni w Holandji dla Polski, a odbierał jego delegat, niejaki Gutsche, który jest w Niemczech.

Sprawa została skierowana do prokuratora.

Kursa sanitarne dla Policji.

Chcąc wypełnić poważną lukę w wyszkoleniu naszej policji, miejski instytut higieniczny wydziału zdrowia wszedł w porozumienie z komendą policji warszawskiej i w początkach przyszłego miesiąca otwiera specjalne kursa sanitarne dla funkcjonariuszów policji.

Kursa te, mające charakter popularny, mieścić się będą przy czterech inspektoratach policyjnych w Warszawie.

Zatarg węgiersko-rumuński o całusy zaczyna być naprawdę groźny!

Budapeszt. (AW.) Węgierskie biuro korespondencyjne donosi: Na posiedzeniu Zgromadzenia narodowego, poseł Baresz bezpartyjny opozycjonista wystąpił ze sprawą demarche'u Wielkiej i Małej Ententy z Budapesztu. Mowca zapytuje rząd, jakie dyplomatyczne zarządzenia przedsięwziął z tego powodu. Prezydent ministrów Bethlen odpowiedział, że merytoryczne oświadczenie przedstawi w tej sprawie podczas następnej debaty. Obecnie jednak może powiedzieć, że apel do ministrów Europy w sprawie niepokojących pogłosek o niebezpieczeństwie, które grozi Węgrom ze strony ich sąsiada, uważa obecnie za zbędny. Następnie oświad-

czył Prezydent ministrów, że rząd węgierski nie posiada żadnych oficjalnych informacji w sprawie przygotowań do wojny Rumunii i nie chce niepokoić publicznej opinii węgierskiej, że Węgrom grozi jakaś nowa wojenna impreza ze strony Rumunii. Mimo tego, rząd węgierski uważa za swój obowiązek, zwrócić uwagę mocarstwom Sprzymierzonym, że zbrojenia Rumunii dotychczas nie zostały ukończone i przybierają groźny charakter dla Węgier. Dlatego zwrócił się do przedstawicieli mocarstw z prośbą, aby poinformowali swoje rządy o tych niepokojących pogłoskach, by rządy skłoniły Rumunie do zaprzestania zbrojeń.

Co Rumunja zdobyła na Węgrzech

Trzeba się nauczyć patrzeć na powojenną mapę Europy, na tę mapę, która powstała dzięki traktatowi w Wersalu, St. Germain i Neuilly, a wtedy zrozumie się wszystkie dzisiejsze niepokoje i zamieszki zrywające się to tu, to tam. Państwa, pobite, które przed wojną, każde na swój sposób, grały rolę dominującą, nie mogą się pogodzić ze swoim obecnym położeniem. Chciałyby one odebrać poprzemnie posiadano terytorja, choć je zdobyły siłą i zarządzały niemi w sposób nieludzki.

Do takich państw należą Węgry, które stosowały do swoich terytorjów rumuńskich takie same prawa wyjątkowe, jak prusacy dla Polaków. Dlatego też np. minister węgierski Stefan Tisza stawał otwarcie w obronie haka tyzmu antypolskiego.

Na podstawie traktatu w Neuilly pod Paryżem, podpisanego 5 czerwca 1920 r., Węgry musiały oddać Rumunji terytorja z ludnością rumuńską, wśród której — jak w Średniogrodzie — były rozsiadane wyspy ludności madziarskiej (szeklerskiej) i niemieckiej (koloniści, przybyli z Saksonji w XIV wieku).

Są to następujące terytorja: Siedmiogród, Maramaros, Crizana czyli po madziarsku Körös, wreszcie wschodni Banat, razem 110400 klm. kw. i 5.670.000 mieszkańców, czyli z górą część czwarta przedwojennej całej ludności Węgier wraz z Chorwacją i Sławonią.

Do Rumunji należą teraz takie miasta, jak Temeszwar, Arad, Wielki Waradyn, które przed wojną w oficjalnej statystyce figurowały jako miasta nawskróś madziarskie, lecz naprawdę były zaludnione przez Rumunów, uciskanych z pomocą sądów, prokuratury i żandarmerji. Panie rumuńskie skazywano na więzienie za noszenie wstążek o barwach rumuńskich, szkoły były tylko madziarskie; teatr madziarski i prasa madziarska utrzymały się dzięki jawnym zapomogom rządowym.

Z tem wszystkim Rumuni zakabawili się szybko. Szkoły są rumuńskie, uniwersytet w Siedmiogrodzie rumuński, ludność rumuńska żyje swobodnie.

Lecz madziarzy nie chcą się pogodzić z takim stanem rzeczy. Myślą o odwecie. — Tutaj tkwi źródło pogłosek o starciach granicznych i przygotowaniach wojennych.

Świeżo woła Sejmu z Brygidek lwowskich wypuszczonym został komunistyczny poseł B. Królikowski. P. Poseł „siedział“ za antypaństwową agitację o podłożu wybitnie komunistycznym. W ten sposób dzięki nieopatrności Sejmu zyskała międzynarodówka przez państwo polskie utrzymanego agitatora z bezpłatnym biletem pierwszej klasy.

Jakie są cele ustawy przeciwalkoholowej.

(1.). Sprawa walki z alkoholizmem i związana z nią zapowiedź redukcji szynków w całym państwie wywołuje od pewnego czasu, jak wiadomo poważny popłoch wśród właścicieli szynków. Wobec ogólnego zainteresowania się tą sprawą i jej obecnie aktualności nie od rzeczy będzie przypomnieć w ogólnych zarysach jedną z wielu doniosłych ustaw o znaczeniu etyczno-społecznym, a mianowicie ustawę przeciwalkoholową z dnia 23 kwietnia zr. ogłoszoną w Dz. Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 37., poz 210.

Ustawa ta przewiduje cały szereg ograniczeń w sprzedaży i w spożyciu napojów alkoholowych. Głównym ich celem, odpowiadającym podstawowej myśli i intencji ustawy jest **intensywne zwalczanie nadużywania alkoholu** i szerzącego się nałogu pijaństwa, który uważa się za jedną z głównych przyczyn wstępu do pracy, ogólnego lenistwa, rozprężenia i zdziczenia obyczajów, tudzież powszechnej demoralizacji.

Główną zatem akcją, przez którą ustawa antyalkoholowa ma swoje cele osiągnąć jest redukcja i likwidacja istniejących w nadmiarze miejsc sprzedaży i wyszynku napojów alkoholowych.

Akcją tą zajmują się obecnie utworzone przy Starostwach i Magistracie m. Krakowa **Komisje do walki z alkoholizmem**

W myśl przewidzianej ustawą zasady, że liczbę miejsc detalicznej sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych ogranicza się do **jednego na 2.500 mieszkańców**, przyczem najwyżej połowa ich może być przeznaczona do wyszynku (art. 5 ustawy) komisje te obecnie zajmują się sprawą określenia liczby i rozmieszczenia pozostać mających miejsc sprzedaży detalicznej oraz wyszynku napojów alkoholowych w poszczególnych gminach względnie dzielnicach Krakowa.

Za podstawę obliczeń ma być brana pod uwagę ludność całego powiatu, względnie miasta wydzielonego, przyczem żądania gmin w kierunku zupełnego skasowania istniejących wyszynków są skwapliwie uwzględniane.

Do dalszych doniosłych postanowień tej ustawy należy

zakaz szynkowania i sprzedaży oraz spożywania napojów alkoholowych w niedziele i święta (ograniczenia w tym wypadku wchodzi w życie od godziny 10 dnia przedświątecznego) tudzież w miejscowościach, leżących poza obrębem miasta powiatowego, wo-

jewódzkiego lub stołecznego w czasie odbywających się targów, jarmarków, odpustów, misji, poborów wojskowych, wyborów i tp., wogóle tłumnych zebrań.

Zakaz taki obowiązuje nadto w bufetach kolejowych w obrębie zabudowań stacyjnych oraz pociągach dalej na całym obszarze zabudowań koszarowych i w obozach wojskowych, tudzież w kantynach, wreszcie na całym obszarze zabudowań fabrycznych i przemysłowych, oraz w lokalach i miejscach przeznaczonych do ćwiczeń sportowych i gimnastycznych, — w domach ludowych i pomieszczeniach straży ogniowej.

Bezwzględnie zakazana jest sprzedaż lub podawanie napojów alkoholowych, zawierających jakiegokolwiek ilości alkoholu osobom nieletnim do skończonego 21 roku życia, dalej uczniom szkół niższych i średnich **bez względu na wiek**, innym zaś konsumentom na kredyt pod zastaw jakiegokolwiek przedmiotów lub za wykonaną pracę.

Na przekraczających postanowienia tej ustawy przewidziane są grzywny do 20.000 M. lub kara aresztu do 1 miesiąca, w razie zaś powtórzenia się przekroczenia grzywny do 100 tysięcy marek lub do aresztu do 3 miesięcy.

Kary aresztu lub grzywny mogą być nakładane równocześnie, a nadto może być orzeczona utrata koncesji.

Dwukrotne przekroczenie przepisów ustawy pociąga za sobą — niezależnie od powyższych kar — bezwzględnie utratę koncesji.

Karom tym podlegają nie tylko właściciele przemysłu, względnie ich zastępcy lub osoby w wykonywaniu przemysłu im pomocne, lecz także wszyscy ci, którzy w jakikolwiek sposób przyczyniają się do przekroczenia przepisów tej ustawy, a więc i konsumenci.

Tak się przedstawia w ogólnym zarysie ustawa przeciwalkoholowa, o której ścisłe przestrzeganie dopomina się interes Narodu i Państwa.

Władze państwowe i ich organa czynią wszelkie starania w kierunku wypełniania ciążących na nich w tym względzie obowiązków.

Zupełne jednak osiągnięcie celów ustawy przeciwalkoholowej zależnem jest w przeważnej części od współdziałania publiczności, która przez obywatelskie ujawnianie rażących wykroczeń i ich piętnowanie przyjdzie państwowym czynnikom z pomocą w realizowaniu tak ważnej akcji krzewienia trzeźwości wśród niżej etycznie stojących warstw ludności, z drugiej zaś strony przyczyni się do wymuszenia posłuchu prawa u tych ekeiowych na zysk jednostek, które interesu własnego nie zwykły podporządkować interesowi ogółu.

W sprawie umowy sądowej z Niemcami.

W związku z rokowaniami Drezdeńskimi toczą się z przedstawicielami Niemiec pertraktacje o umowę sądową z Polską. Pierwsza część tej umowy uzasadniona obustronnie, tyczy się wzajemnej ochrony praw obywateli pomocy prawnej (jak zwolnienie od kaucji na zabezpieczenie powództwa, prawa ubogich do bezpłatnego wymiaru sprawiedliwości i t. d.), legalizacji dokumentów wzajemnego udzielania wiadomości z ksiąg stanu cywilnego.

Umowa sądowa będzie wyłączona z całokształtu umowy Drezdeńskiej w formie oddzielnej umowy, która w lutym zostanie podpisana.

Nie będzie ona zawierać niestety postanowień w sprawach karnych (ekstradycji, pościgu i t. p.), w tych sprawach bowiem nie osiągnięto porozumienia na skutek sprzeciwu Niemiec, które, mając w przygotowaniu nową ustawę ekstradycyjną, nie chcą przed jej ustaleniem wiązać siebie umową międzynarodową. Nie zgadzają się nawet na prowizoryczną umowę w tej mierze. Faktycznie jednak, w praktyce, zastosowanie ekstradycji i wydawanie przestępców ma miejsce między państwami w pełnej mierze.

NADESŁANE.

Wielka premiera!

Wielka premiera!

DZIS W TEATRZE „UCIECHA“

Droga na wschód

LILJANA GISH

największa wirtuozka ekranu, niezapomniana odtwórczyni głównej roli z dramatu „Dwie Sieroty“ w nowym arcydziele D. W. Griffitha (Męczennica miłości)

Dramat w dwóch serjach, a w 11 aktach Największe arcydzieło współczesnej sztuki kinematograficznej. Zupełnie nowa technika zdjęć. Najbardziej sensacyjne zdjęcia, jakie kiedykolwiek widziano. Układ i realizacja

DAWIDA WALK-GRIFFITHA

najgenialniejszego reżysera świata

DWIE SERJE RAZEM

Codziennie tylko trzy oddzielne przedstawienia o godzinie 4 i pół — 7 i 9-tej.

Czas odnowić prenumeratę.

